

[Voigt]

spirituskørsel. En af dem, der sagde det mest markant, var hr. Poul H. Møller.

Jeg deler ikke denne udlægning, for alene det, at frakendelsesperioden bliver ganske betydelig længere, synes jeg i hvert fald i sig selv er en skærpelse, og samtidig må man da ikke glemme, at uanset på hvilket lønniveau man befinder sig, betyder det da enormt meget, når man i stedet for 12 måneders løn kun får 11 måneders løn udbetalt. Jeg synes, det er en ganske overordentlig høj bødestørrelse, der her er fastsat, og uanset hvor mange penge man tjener, synes jeg, at maksimumsbøden på 40.000 kr. er ganske mange penge.

Jeg tror nemlig, det vil gå sådan, at hvis en mand er tiltalt for spirituskørsel med en promille, der ligger på 1,9, eller skal vi sige på 2 promille, som vi nu har sat som en øvre grænse, vil han stå i retten sammen med sin forsvarer og sige: hov, hov, nej, den går ikke, jeg havde sandelig ikke kun drukket 10 bajere, jeg havde drukket 17, så det kan ikke passe, at jeg kun har 2 promille i blodet. Og det er netop, fordi han vil være interesseret i at slippe for den store bøde, og så kunne han jo med hr. Poul H. Møllers bemærkninger sige: jeg vil da sandelig hellere ud på Christiania i weekenden eller ind på en nedlagt institution og gå og hygge mig.

Det er ganske mange penge, man skal af med, og derfor tror jeg, at man vil komme til at opleve, når denne lov træder i funktion, at folk simpelt hen vil sige: hov, hov, hr. dommer, jeg fik også et par cognacer til kaffen, for de vil gerne ind og tage de 14 dage i stedet for at betale de ganske mange penge.

Må jeg så lige til slut sige til fru Mette Madsen, som i sin argumentation for promillegrænsernes dårlighed bl. a. nævnte, at det virkede forskelligt, fordi et menneske kunne jo være sygt, og det kunne være træt. Heri har fru Mette Madsen fuldstændig ret, men fru Mette Madsen glemte at oplyse, at det også står i færdselsloven, at man naturligvis ikke må køre bil, når man er sygt og træt.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne i forbindelse med hr. Voigts indlæg spørge ministeren, om det ikke stadig væk er gældende, at en bødestraf kan overføres til en hæftestraf af personen selv.

Aase Olesen (RV):

Det var ministerens bemærkning til retsforbundets ordfører om, at man ikke ville bruge socialindkomsten, der kalder mig herop. Det var ellers et emne, jeg havde regnet med jeg ville vente med til udvalgsarbejdet. Vi har nemlig i den radikale gruppe diskuteret, hvad man skulle forstå ved bruttoindkomsten. Der står jo i bemærkningerne, at man hidtil har anvendt 1.000 kr. pr. 25.000 kr.s bruttoindkomst, og bruttoindkomst er jo ikke sådan noget helt entydigt begreb.

Det mener jeg også vi skal vente med til udvalgsarbejdet, men jeg forstår her, at ministeren opererer med begrebet »den reelle levestandard«, og derfor må jeg måske sådan for morskabs skyld fortælle ministeren, at et vittigt hoved i vores gruppe sagde: nu har vi altså noget, der hedder den skattepligtige indkomst, så har vi socialindkomsten, og så har vi nok også noget nu, der hedder kriminalindkomsten.

Poul H. Møller (KrF):

Justitsministeren udtalte sin bekymring for, at debatten om dette lovforslag skulle give anledning til, at vi nu på ny tager promillespørgsmålet op, og det vil jeg også godt sige, at det håber jeg da ikke sker. Men jeg vil da ikke undre mig over, om det blev tilfældet, fordi man jo her ser en helt anden vurdering af promillegrænserne, end tilfældet var i 1976, ud fra det, jeg kan se og har hørt her i dag, og fremfor alt ud fra lovforslaget.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at kristeligt folkeparti i 1976 ønskede, at vi startede med en nedre grænse på 0,5 promille, fordi vi allerede dengang havde videnskabsfolks og medicinernes oplysninger om, at allerede når man har en promille på 0,5 i blodet, er ens reaktionsevne nedsat. Det gik ikke igennem dengang, men jeg synes jo nok, at det kan give anledning til nogen ængstelse, når man vurderer en promillegrænse på 2 således, at man mener, at straffen for en kørsel med 2 promille og derover skal gøres mildere. Det kan da nok give anledning til frygt for, at det vil virke stik modsat det præventive, som formentlig var formålet med loven.

Jeg er ked af, hvis jeg har stødt justitsministeren ved at betegne Christiania som en svinesti. Jeg har altså ikke noget bedre navn til dette område. Jeg har som politimand set,